

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 9. i 10. 09. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje optuženog Miodraga Šolaje

Razumeo je optužnicu. Ne priznaje izvršenje krivičnog dela. Ne oseća se krivim. Postao je pripadnik jedinice *Škorpioni* u drugoj polovini marta 1999. Pozvao ga je njegov raniji poznanik Goran Stoparić, koji je od ranije bio pripadnik *Škorpiona* i to zajedno sa većom grupom mladića iz Šida. Okupili su se kod Vatrogasnog doma u Šidu, pa su autobusima krenuli u Novi Sad. Tamo im se pridružila još jedna grupa, pa su nastavili put prema Beogradu. Na jednom igralištu u Beogradu, ne zna tačno gde, možda i u okolini Beograda dobili su potpuno nove maskirne-NATO uniforme. Iz Beograda su autobusima otišli u Prolom banju. Tu im je podeljeno naoružanje iz jednog kamiona koji je išao iza njihovih autobusa. Naoružanje su zadužili bez potpisivanja i evidencije broja oružja. Oružje im je delio neki stariji čovek, ne zna kako se zove. Znao je da je komandant jedinice neki Boca i znao je kako izgleda, ali tada nije znao da je to Slobodan Medić. On je bio u vodu čiji je komandir bio neki Žuća. Bio je kurir i nosio je torbu sa komandirovim stvarima. Optužene Borojevića i Medić Dragana ne poznaje. Ujutru 28. 03.1999. autobusima su došli u Podujevo. Ne zna kome su kao jedinica pripadali, ali misli da je to bio MUP-u Srbije. Nosili su znak MUP-a Srbije. Misli da su pripadali SAJ-a, ali nije siguran. U Podujevu je bilo dosta uniformisanih lica, u raznim uniformama. Kada su došli u taj grad rečeno im je da sede u autobusima. Posle izvesnog vremena došli su neki uniformisani policajci, pretpostavlja da se radi o policajcima iz SAJ-a. Rekli su im da izađu iz autobusa, pa je njih dvadesetak pošlo sa tim iz SAJ-a. Prešli su raskrnicu i u drugoj ulici ušli u jedno dvorište, u kome je bila kuća na sprat i tu su im rekli da se smeste. Dok se on nalazio u kući na prvom spratu, čuo je neku pucjavu, nije znao odakle dolazi. Nakon što se pucjava završila izašli su napolje na ulicu, tu ništa nije primetio, samo je čuo da pripadnici SAJ-a viču i psuju, govoreći da nisu trebali da naprave takav problem. Ne zna o čemu se radilo, samo zna da su policajci vikali i da su im naredili da ponovo uđu u autobus. Autobusima su se vratili u Prolom banju, gde su bili 10-tak dana, pa su onda pušteni kućama, da bi posle izvesnog vremena ponovo bili mobilisani i otišli na Kosovo. Na putu iz Podujeva za Prolom banju, čuo je da su neka deca ubijena u nekom dvorištu, ali o tome ne zna ništa. On nikoga nije pretresao, nije bio u dvorištu gde je neko ubijen. Ne može da objasni zašto ga Goran Stoparić. Ponavlja da tog jutra nikoga u Podujevu nije pretresao, niti ima bilo kakve veze se ubistvom žena i dece u Podujevu.